

sygn. akt VIII Cz 290/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie: SSO Jadwiga Siedlaczek, SSO Włodzimierz Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 roku w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : P. K.

przeciwko : B. Ż., M. Ż. (1), M. Ż. (2) i J. Ż.

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie **Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 11 grudnia 2012 r.**

sygn. akt **IC 912/12**

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu, w punkcie II postanowienia uznał sprzeciw pozwanych B. Ż. i J. Ż. od wyroku zaocznego z dnia 16 sierpnia 2012r. za wniesiony w terminie, a w punkcie V postanowienia zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany temu wyrokowi w stosunku do pozwanych B. Ż. i J. Ż..

Sąd Rejonowy uzasadniając rozstrzygnięcie w punkcie V postanowienia wskazał, że wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności był zasadny, gdyż pozwani nie byli prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy w dniu 16 sierpnia 2012r., ponieważ nie mieszkają pod adresem wskazanym w pozwie co najmniej od marca 2012r., a zatem wyrok zaoczny zapadł z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania.

Zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punktach II i V postanowienia wniósł powód. Z treści zażalenia wynika, że powód nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu I instancji uważając, że wyrok zaoczny uprawomocnił się w dniu 12 września 2012r. i wszelkie pisma składane po tej dacie nie powinny być brane pod uwagę. Wskazał nadto, że nie rozumie, dlaczego Sąd chce rozdzielać odpowiedzialność poszczególnych pozwanych, skoro pozwał wszystkich pozwanych do solidarnego ponoszenia konsekwencji swoich wspólnych działań, czyli solidarnej zapłaty odszkodowania za bezumowne zajmowanie mieszkania.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie powoda w części dotyczącej punktu II postanowienia z dnia 11 grudnia 2012r. jako niedopuszczalne. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 22 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 346 § 1 k.p.c. na wniosek pozwanego sąd zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było nie zawinione, a przedstawione w sprzeczności okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego. Wyrok zaoczny może zostać wydany, w myśl art. 339. § 1 k.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie. Sąd wyda wyrok zaoczny, jeżeli pozwany nie stawia się na rozprawę **mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy**. Tymczasem jak wynika z akt sprawy, pozwani B. Ż. i J. Ż. nie zostali prawidłowo zawiadomieni o rozprawie. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało im doręczone w sposób zastępczy, przez tzw. Awizo, który to sposób doręczenia jest skuteczny pod warunkiem, że strona faktycznie mieszka pod adresem, pod który została wysłana zawiadomienie. Powód znając adres faktycznego pobytu pozwanych nie wskazał go w pozwie. Sąd Rejonowy dokonując doręczenia na adres przy ul. (...) (...)w G. działał w przeświadczeniu, że pozwani B. Ż. i J. Ż. mieszkają pod wskazanym adresem. Dlatego też uznał, że zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy i wobec ich niestawiennictwa wydał wyrok zaoczny. Doręczenie to było prawidłowe, ale do momentu, gdy okazało się, że pozwani faktycznie nie mieszkają pod tym adresem.

Dlatego, zasadna była decyzja Sądu I instancji uznająca, że sprzeciw pozwanych B. Ż. i J. Ż. został za wniesiony w terminie. Wobec wydania wyroku zaocznego z naruszeniem przepisów o jego dopuszczalności słusznie Sąd Rejonowy, na wniosek pozwanych, uchylił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu. Powód nie przedstawił w zażaleniu żadnych argumentów, które pozwalałyby uznać jego zażalenie za uzasadnione. Stwierdzenie, że pozwani przedłużają postępowanie, a Sąd na to pozwala jest o tyle niezasadne, że to powód znając właściwe adresy pozwanych B. Ż. i J. Ż. (co przyznał na rozprawie w dniu 19 listopada 2012r.-k. 82v.) nie podał ich w pozwie przyczyniając się niejako do zaistniałej sytuacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy uznał, że zażalenie jest niezasadne i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.